

[Ebba Strange]

står skrevet i bemærkningerne til forslaget, at RUC rettelig kan karakteriseres som en rent marxistisk-maoistisk indoktrineringsanstalt, der som erklæret målsætning har omstyrning af det bestående samfund, om nødvendigt med voldelige, udenomsparlamentariske midler. Det var hr. Wissing, der var ordfører i foråret. Han lovede mig den pågældende dokumentation. Jeg har endnu ikke fået den.

Vi er fra socialistisk folkepartis side glade for, at man arbejder godt på Roskilde universitetscenter i øjeblikket, og vi håber, at det er tegn på, centeret kan udvikle sig i den retning, som det var vores ønske, da vi i sin tid gik ind for dets oprettelse, nemlig som et sted, hvor der kan eksperimenteres med nye uddannelsesformer, hvor uddannelser kan integreres, og hvor der kan ske en udvikling af uddannelsesmiljøet.

Vi afviser forslaget.

Freddy Madsen (DKP):

Der har længe været behov for omfattende reformer inden for de højere uddannelser. Vores uddannelsessystem truer med at sakke bagud i forhold til udviklingen. Der er behov for eksperimenter med uddannelser med en tidssvarende form og et tidssvarende indhold. Der er behov for en forskning, der kommer de brede lag i befolkningen til gode. Det er noget væsentligt andet, fremskridtspartiet vil med dette forslag.

Uanset hvad vi ellers mener om forholdene på Roskilde universitetscenter, er det vores opfattelse, at der bliver gjort seriøse forsøg på at leve op til den stillede målsætning; men det er samtidig vores opfattelse, at de stadige og uigennemtænkte indgreb over for centeret har gjort vilkårene for disse forsøg næsten umulige. Det seneste eksempel herpå er det forsøg, som det af undervisningsministeren indsatte eksterne rektorat gør på at gennemtvinge en omfattende strukturændring for centeret trods protester fra store dele af de ansatte og de studerende. Disse indgreb tjener ikke til at støtte centerets udvikling i en fornuftigere retning.

Vi er klar over, at der fortsat er problemer med at få den daglige rutine til at fungere på centeret og med at finde samarbejdsformer, der tager hensyn til alle parter og grupperinger, men vi er samtidig af den opfattelse, at de indgreb, som folketetinget, undervisnings-

ministeren og det eksterne rektorat har gennemført eller søger gennemført over for centeret, snarere har forstærket end afhjulpet disse problemer, fordi de ikke bygger på en indsigt i de processer, som er særegne for en moderne uddannelses- og forskningsinstitution af RUCs type.

For tiden har man på Roskilde universitetscenter store vanskeligheder med at få indpasset en forskningsorganisation omkring en række institutter i de allerede etablerede arbejdsrutiner og dermed få etableret en organiseret forskning i modsætning til den hidtidige, overvejende enkeltmandsforskning. Det har bidraget yderligere til disse vanskeligheder, at det har taget undervisningsministeriet og det eksterne rektorat næsten 2 år at gennemføre sin del af sagsbehandlingen omkring de nødvendige beslutninger, som lå færdige fra centerets hånd i sommeren og efteråret 1975. Nu, da det næsten er ved at lykkes for de ansatte at få disse institutter til at fungere, har det eksterne rektorat fundet på at gennemføre en total omorganisering af centerets institutter og dets styrelsesforhold af grunde, som fortaber sig i det dunkle, og som måske heller ikke helt tåler dagens lys. I maj i år erklærede det eksterne rektorat, at alle de nødvendige beslutninger omkring institutterne var vedtaget, og i juni blev det endeligt godkendt af ministeriet. Den 19. oktober erklærede man uden nogen forudgående diskussion med centerbefolkningen, at det vil være nødvendigt med en total omstrukturening, som oven i købet indebærer en nedprioritering af forskningen, især den tværfaglige forskning, forringede vilkår for centerets problemorienterede tværfaglige uddannelser og forringede ansættelses- og arbejdsvilkår for de ansatte og for de studerende.

Den tid er forbi, hvor de ansatte og de studerende på Roskilde universitetscenter havde nogen væsentlig indflydelse på de eksperimenter, der bliver udført på centeret, og de fleste af de problemer, man dørjer med, er skabt af en uigennemtænkt planlægning og styring. Vi har før sagt, at folketetinget må erkende sit medansvar for disse problemer, og vi vil sige det igen. Det må være folketingets pligt at sørge for, at disse bølger af strukturforandringer og restriktive indgreb ophører, og sørge for at skabe betingelser for den nødvendige udbygning af centerets uddannelse og forskning under styrelsesforhold,